

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravišтво (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno znižuje.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 99.

V Ljubljani, v ponedeljek 30. aprila 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 29. aprila.

Budgetna razprava.

Enajsti in dvanajsti dan budgetne obravnave veljala sta vojnemu zakonu zastran rezervistov pa proračunu brambovskega ministerstva. Oboje je bilo sprejeto in potrjeno brez premembe. Bilo je tudi mnogo govorjenja, zlasti o žandarmeriji in o preskrbovanji vojaštvu potrebnih reči, živeža itd., ali z uspehom ali brez uspeha, bode še le prihodnost pokazala.

Jutri pride na vrsto učno ministerstvo. Liberalni listi že danes poročajo, da utegne biti to najbolj zanimiva razprava. Vsi govorniki z desne in leve bodo podajali naučnega ministra, ki bode imel priliko prepričati se, da ga nobena stranka ne mara.

V imenu desnice bo dr. Rieger predlagal resolucijo, v kateri se pritožuje, da se ni spolnila nobena obljuba in tirjatev, ki jih je zbornica vladi priporočala v resolucijah gledé šolstva, verskega miru itd.

Izmed levičarjev bode Dummreicher ministru bral menda prav hude levite. Razne vloge so za zdaj tako razdeljene, da pride za nemško-češkimi poslanci Křepkem na desnici precej prvi na vrsto dr. Rieger. Drugi govornik je na levi Dummreicher, za njim na desnici mlado-češki poslanec dr. Herold. Tretji levičar bo menda dr. Foregger in za njim naš poslanec Klun.

Iz taktičnih ozirov bi bilo pa jako prav, ako bi Dummreicher s svojimi napadi na Gauča prejšel, kakor bo Rieger predlagal resolucijo, v kateri se ministru izreka nezaupanje, da bi se levičarji ne mogli več zanj potegniti in Dummreicherja devati takorekoč na laž. Zato je mogoče, da bo dr. Rieger na desnici govoril kot drugi, prvi pa ostane ali poslanec Klun ali pa dr. Herold, ako bi se ta dr. Riegerju ne hotel umakniti na tretje mesto.

Poslanec Nabergoj in tovariši bodo jutri naučnega ministra tudi interpelovali, zakaj še sedaj

ni rešil pritožbe političnega društva „Edinost“ zoper odlok c. kr. namestništva, ki je pritrdilo mestnemu zboru in zavrglo že leta 1883 od 1429 slovenskih starišev in društva „Edinosti“ vloženo prošnjo za slovensko ljudsko šolo, dasiravno je bila ta pritožba izročena že 6. avgusta 1887.

Govor poslanca Šukljeja

v državnem zboru dné 19. aprila 1888.

(Dalje.)

Dovolite mi še kot generalnemu govorniku nekaj političnih opazek. Rad bi si ogledal po vrsti posamezne gospode govornike — ne vse —, v prvi vrsti onega poslanca, ki po stari tradiciji — če je dobra — nevem, vsako leto začinja to debato; ta je spoštovani g. poslanec notranjega mesta graškega, vitez Carneri.

Navadno posnema voditelja v predigri Göthejevega Fausta; s tem pravi: „Ihr wisset wohl, was wir bedürfen, wir wollen starke Getränke schlürfen.“ Rekel bi, da sedaj ni bil srečen s svojimi primeski. Jaz sebe prištevam k najpazljivejšim poslušalcem gospoda poslanca viteza Carnerija, in sicer iz dobrega vzroka. Stvarnega o budgetu se od njega malo naučim, ali zato te odškoduje z mnogimi kratkimi besedami, katere stresa kar iz rokava, in po njegovem govoru se vrneš zadovoljen na svoj sedež, kajti v svesti si si, da si jako pomnožil zbirko parlamentarnih spomina vrednih stvari. Letos še tega ni bilo. Poslušal sem njegov govor, pazljivo ga prebral, in le jeden sam stavek sem našel, ki spominja na Carnerija starega boljšega časa. Ta stavek je, da hoče desnica „Nemcem v Avstriji vzeti stare pravice, vodstvo“. V mnogojezični državi je popolnoma prav, da prevzame vodstvo isti narod, ki se odlikuje gledé števila, dušnih in gospodarskih sposobnosti in gledé števila vojakov. To je resnica, kateri se radi uklanjajo. Da bi pa to bila pra-

vica, ki bi pristojala kakemu narodu kot podedovano, zgodovinsko pravo, kot pravica, ki velja za vse čase ter izključuje tekmece, to je nekaj, kar sem se moral naučiti še-le od gospoda Carnerija. (Dobro! Dobro! na desnici.) In da se je ta stavek slišal iz srede stranke, ki se ponaša s svojim liberalizmom, ki vedno govori o enakosti pred postavo, da se je slišal iz ust moža, ki tako slabo govori o fevdalni politiki, in na vse kriplje oznanja aristokracijo plemena (Dobro! Dobro! na desnici.), to bi bila stvar, kateri bi se moral jako čuditi, ko bi je ne bil slišal iz ust filozofskega poslanca zelene Štajerske, katerega čudne misli se ločijo od družih.

Pridem k gospodu poslancu Maggu. Sicer je o budgetu, o državnem proračunu govoril tako malo, da bi lahko prešel, pa čudna se mi je zdela neka opazka, posebno ker jo je potrdil gosp. poslanec Pichler, ki je meni jako ljubeznjiva oseba. Imenoval bi ga lirični tenor opozicije. (Veselost na desnici.) Gosp. poslanec Magg je govoril o oni avstrijski državi, ki je nastala „na nemški zemlji“. Ne vem, kaj je s tem mislil; če pa je s tem mislil, da so bili izključno — povdarjam to besedo, da ne bodo presukavali mojih besed — izključno le Nemci, ki so ustanovili Avstrijo, je ta trditev sicer stara pa neresnična. (Pohvala na desnici.) Pomisliti je treba dve stvari, ali ustanovno leto 1278, bitko pri Dürnkrutu ali pri Stillfriedu ob Moravi, kakor hočete, tu morem ugovarjati, da posledica boja mej Habsburžanom in Přemislidovcem ni bila avstrijska država, marveč habsburška moč. In tudi če ste na tem stališči, kaj morete sklepati? Ali so bili sami Nemci, ki so se tukaj bili? Ne omenim vojakov naše narodnosti, ki so bili v tem boju. Štajerski kronist — za katerega se toliko navdušuje g. poslanec Menger, če ga je bral, ne vem — častno povdarja, da so se Kranjci udeležili boja na moravskem polji. In kako morete prezreti Ogre, ki so bili v boju? Ohranjeno je pismo kralja Rudolfa, iz katerega se razvidi, da mu je ogerski kralj Ladislav poslal 56.000

LISTEK.

Prevara.

(Dogodba iz lovskega življenja, zapisal y.)

(Dalje.)

Mislite si sedaj, koliko trpljenja je ta medved meni napravil. Prej sem čutil že trganje v nogah, zdaj sem moral kar tri dni zapored na tisti kraj. Prišel sem vselej ves premočen in utrujen že pozno zvečer domov. Nisem se mogel ne peljati ne jahati; bili so sem pa tija zametje in stranska pota za voz še ne pretrgana. Po noči bi si bil rad odpočil, pa kako? Vselej sem moral še človeka poslati v grad z naznanilom, kaj sem opazil. Sel se je še po noči vračal s pismom in ukazom, kaj naj drugi dan že zgodaj pripravim. Tako nisem skoraj že dve noči nič spal in tudi nisem mogel, ker bolezen v nogah še ni nič ponehala. Kakor je lov na medveda zanimiv, in sem jaz strasten lovec, vendar bi bil zdaj rad nekaj dal, da bi bil ta mrcina še raje ostal kje tam doli v bosanskih gozdih. Ker sem pa vedel, da knez želi mene imeti v spremstvu, ni bilo drugače, kakor: Ivan, le pripravi se na pot.

Žena mi je prigovarjala, naj se kako izgovorim.

Saj lahko spremlja kneza logar M., on je tudi dober lovec. Pa veste, višje je treba ubogati.

Ko je videla, da ne odjenjam, rekla je, naj vzamem toplo odejo seboj, tako imam vsaj po noči nogi na gorkem, in si bolezní še bolj ne nakopljem. Na to sem sam že zdavnaj mislil. Imam izvrsten kožuh, sešit iz lesičjih kož. Sam sem bil v dveh letih toliko lesic nastrelil, da sem nekaj kož lahko za-se obdržal. Iz teh sem si napravil široko suknjo, ki mi na vozu v mrzli burji izvrstno služi. To sem tedaj izročil gozdnemu pazniku, naj jo nese v uto, zraven tega še eno plahto, da si nogi dobro zavijem. To je paznik vse dobro izvršil.

Popoldne ob treh se snidemo s knezom. Barona sem že enkrat videl, nikoli pa še ne njegovega lovskega strežaja. Bil je komaj 30 let star, pa na prvi pogled ne preveč prikupljiv. Baronu je pa moral ta človek zelo biti všeč; pogovarjal in šalil se je z njim, kakor s svojim vrstnikom.

Gospoda je bila za lov precej gorko oblečena. Tudi se je po glavni cesti v kožiji pripeljala. Baronov lovec pa ni bil kaj posebno za zimo preskrbljen. Ko ga na to opomnim, reče mi, naj se za njega ne bojim. Še lahkeje oblečen bil je na lovih v hudi ruski zimi, pa če je tudi po več ur stal v snegu, še nahoda pri tem ni staknil.

„Vi pač ne veste še, g. nadlogar, kaj je lov za pravega strelca. Človek ne čuti ne lakote, ne žeje, ne pozná mraza in dolzega časa, da ima le dobro puško pri sebi in vé, da je v obližji zverina. Lahko tako dva dni in dve noči nepremično čaka.“

„Ko boš moje starosti in tudi že toliko trpel po gozdih, kakor jaz, boš drugače govoril“, sem si mislil. Opomnil sem le, da bo sam kriv, če ga bode zeblo, saj bi se bil v gradu lahko z vsem preskrbel.

„O je že vse preskrbljeno za mene in za gosp. barona. Da ste le Vi za medveda toliko poskrbeli, potem bo izvrstna zabava.“

V mraku dospemo k utama. Knez daje še različna povelja, ostale ljudi odpravi drugam, mi štirje pa ostanemo na tistem kraju, kamor ima medved priti.

Knez in baron se nastanita v eni uti. Ob dveh zjutraj naj jih zbudim; do takrat lahko vsi malo zaspimo.

Jaz in lovec se napotiva za dober streljaj stran v drugo uto. Na eni strani bilo je za me toliko pripravljeno, da bi se lahko vlegel, tudi plahto in kožuh sem tam dobil. V drugem kraju je bila za mojega tovariša tudi postelja, le odeje ni bilo nič, ker je bilo določeno, da bo vsak za-se posebej prinesel, kar bo potreboval.

mož, ki so se hrabro vojskovali, kakor piše štajerski kronist.

Omenim tudi to, da trdi madjarski šovinizem starega in novega časa, od Simona de Kézai, do modernega madjarskega zgodovinarja Szallaya, da so ravno Ogri zmagali, in da imajo Ogri pravico do zmage.

Vzemimo ono leto, ko je Avstrija res postala zgodovinska (Prav res! Dobro! Dobro! na desnici.), leto 1526, ko si je po krvavi bitki pri Mohači Habsburžan Ferdinand pridobil krono češko in ogersko. To je rojstno leto avstrijske države. (Tako je! na desnici.) In če se na to oziramo, češke krone ni dobil habsburški meč (Prav res! na desnici.), ni s tem pridobljena, kakor da bi habsburške planinske dežele s svojo privlačno močjo potegnile k sebi mnogo močnejši in večji kraljestvi češko in ogersko, niti z dedno pravico; in če govorite o nemški habsburški dinastiji, opomnil bi v svoji skromnosti, da se — in avstrijski narodi so ponosni in srečni v tej misli — veliko luksemburške, jagelonske in madjarske krvi pretaka v žilah naše dinastije, ne gledé na rodovinske zveze s hišo Lothringea-Vaudemont. Torej z dedno pravico ni se pridobila češka krona, temveč češki deželni zbor dné 23. okt. 1526 in njegov volilni akt sta najboljši dokaz, da je češka krona prišla po prosti volitvi k habsburški hiši (Prav res! na desnici.) in nekaj enacega je ona manjšina ogerskih stanov, ki so se dné 1. dec. 1526 zbrali v Požunu in prosto izvolili Ferdinanda kraljem ogerskim.

Govorilo se je tudi o slovenski ideji. Imenoval jo je g. poslanec Steinwender, in če se ne motim, tudi g. poslanec pl. Plener mu je pritrjeval v tem oziru. Govorilo se je med drugim o ruskih demonstracijah na Slovenskem in s prstom kazalo na naše časnikiarstvo. Od lojalnega nasprotnika, in jaz čislam in spoštujem gosp. poslanca pl. Plenerja, bi bil pričakoval, da bi bil tukaj povedal popolno pravico. Nekaj člankov, ki so izšli na našo žalost v „Sl. Narodu“ (Dobro! Tako je! na desnici.) od nekega trčenega dopisnika (Veselost in res je! na desnici.), ki živi v Rusiji, te članke so obsodili ne le škofje, temveč tudi vsa večina kranjskega deželnega zbora (Tako je! na desnici.), obsodil jih je občni zbor onega delniškega društva, čigar lastnina je „Sl. Narod“, obsodila jih je tudi prememba vredništva tega lista. (Tako je! Čujte na desnici.) (Konec prih.)

Govor finančnega ministra vit. dr. Dunajevskega

v državnem zboru dné 18. aprila 1888.

(Dalje.)

Dovolite mi, da odgovorim enemu gospodov poslancev, ki je rabil hvaležno sprejeto besedo: „Ne bomo odrekli državi blaga in krvi vseh dežel“. Hvaležno to sprejemem. Sklepam pa, da bo glasoval proti budgetu. To se ne vjema. (Veselost na desnici.) A to je le fraza. Ker so gospodje po svojih zastopnikih v postavnih društvih — kar moramo

priznati — dovolili potrebna svote, dovoliti morate finančnemu ministru, da k državnim troškom pristaje tudi to, kar se je mej tem časom izdalo ne za izključni, vendar pa za jeden namen države. Ob kratkem spomnim gospode na to-le: U. kr. deželna bramba je potrebovala po računskem zaključku za 1881 leto 3,849.000 gold.; za leto 1888 je proračunjenih 5,761.000 gold., torej 1,912.000 gld. več, to je 50 odstotkov. Velikega kredita za deželno brambo v okroglem znesku 12 milijonov ni v proračunu za leto 1888, a vendar se mora uvaževati. Troški za armado, kakor jih dovoljujejo delegacije in plačuje naša državna polovica po ključu z 68-6 odstotkov, znesejo za 1888. leto 10,875.000 gld. več. Pri tem pa še ni vštet kredit za oboroženje lanskega leta, kolikor se ga je porabilo.

To so svote, ki dokazujejo, da se je država in državna uprava mnogo trudila, da vse mogoče stori, kolikor sta dovolila postavodajalna zbornica.

Še eno prošnjo si dovolim. Večkrat se primeri in nekekrat sem že v šali rekel svojemu spoštovanemu tovarišu, trgovinskemu ministru: „Vam se dobro godi; odpirate železnice, vabijo Vas in pozdravljajo, in drugi gospod tovariš odpira šole in sprejema deputacije, ki se mu zahvaljujejo.“ Ali pa je vse to bilo mogoče v teku osmih let brez sodelovanja finančne uprave? (Prav dobro! na desnici.) To bo priznal nepristranski politični prijatelj ali nasprotnik, da je finančna uprava delala z največjo pridnostjo, da se na eni strani niso preveč pomnožila državna bremena, na drugi pa varovale državne koristi. Priznati moram, to ne zasluži očitanja nerodovitne finančne uprave. Ako se mi očita, da se predloži premalo finančnih postav, moram to priznati, ali pomisliti je tudi treba, da se niso mogle izvršiti, ker so jih ovirale politične težave, pomanjkanje časa ali pa druge važnejše in nujnejše naloge v zbornici.

Davčne reforme zahtevajo povsod na svetu. Navste o davčnih reformah v tem smislu, da se okrepi državni zaklad, v tej meji in meri, ki se strinjajo z mojim prepričanjem o finančni politiki, poslušal in uvaževal bom vedno hvaležno. Tako n. pr. sem že enkrat v zbornici razložil vzroke, zakaj se ne odbrava monopol žganja.

Kar se tiče reform direktnih davkov, opomnil sem že v razložbi budgeta za leto 1888: naš položaj zahteva večje dohodke. Ako pregledate vso zgodovino direktnih davčnih reform pod raznimi vladami do sedaj, priznali bode, da mine mnogo časa, predno je storjen sklep. Zadnjo reformo, ki sem jo predložil v minolem zasedanju, še nista presojevala odsek in visoka zbornica, tako da ne vem, katerih mislij je zbornica o direktni davčni reformi. Pristavil pa sem: Ako se mi posreči, da s pomočjo zbornice hitro in zdatno pomnožim državne dohodke s predloženimi postavnimi načrti o indirektnih davkih, potem je po moji misli prišel čas, da se lotimo direktne davčne reforme. Pri davčni reformi pa se ne sme dežela kot davkoplačevalec primerjati z drugimi deželami, marveč mora biti posamezni davkoplačevalec podlaga primere. (Dalje prih.)

Odloživa puški. Jaz se vsedem na svojo posteljo, hočem še izkaditi, potem pa malo zadremati, saj že dve noči nisem nič spal. Prav truden sem že bil, in zebsti me je začelo v nogi.

Moj tovariš se vsede na mojo levico tudi na posteljo. Ne mudi se mu še nič spati. „Malo še pokadiva, ako pravi lovec le dve uri zatisne oči, ima že dovolj spanja“. Ponudi mi celó eno smodko.

„Hvala Vam! mi je iz pipe ljubše.“

„Kakor drago, to so fine smodke, gospod baron mi vedno postreže z njimi, posebno še, kedar greva na lov.“

Pa menda lovec ni bil tako radodaren s smodkami, kajti bolj je bil zadovoljen, ko je smodko zopet spravljval v žep, kakor takrat, ko mi jo je ponujal. Tudi mi ni bilo všeč, ko je on plahto potegnil čez svoji nogi in le manjšo polovico meni prepustil, da sem si nogi nekoliko pokril. Z gorkim kožuhom sem se bil ogrnil, pa tudi tega je jeden del potegnil sebi na ramo. Vse to je pa znal tako spretno uravnati, in zraven tega neprenehoma govoriti, da celó zapazil nisem. Govoril je pa le o sebi, koliko je prepotoval, na koliko nevarnih lovih je že bil itd., da sem začetkoma kar strmél. Dobro mi je delo, da se tako olikan in skušen moj tovariš ne sramuje mene, navadnega nadlogarja.

Ko se je še bolj stisnil k meni in si malo bolj popravil gorko suknjo čez pleča, bi mu bil kmalu vso odstopil, pa na drugi strani me je zebsti začelo, zato sem opustil tako usmiljeno delo. Pravijo, da človek je sam sebi vedno najbližji, tudi je on še mlad in navajen zime, kakor mi je zatrjeval, jaz pa že star 50 let, zraven tega ves utrujen in premrazen.

Skadil sem že iz pipe, rad bi se vlegel na posteljo, pa on še vedno tik mene sedi in ga ni še nič kaj volja iti na svoje počivališče.

„Ker ravno čakamo medveda, potrpite še toliko, da jaz smodko dokončam, povem Vam zato, kako sem jaz ustrelil velicega sivega medveda.“

„Sivega medveda? Kje neki?“

„Tam na Ruskem je bilo. „Sivega“ medveda ni sicer pravi izraz, bolje bi bilo „belega“ medveda. Zverina je morala biti vsaj že 100 let stara, in kakor pri človeku lasje na starost obledé, tako tudi dolga dlaka medvedu v poznih letih osivi.“

Nasmejal sem se. Spoznal sem, da se norčuje, vendar sem bil radoveden, kako bo on to izpeljal. Na koncu govora sem mu pa hotel pokazati, da staremu lovcu ne natveze vsak mladič kako neumnosti.

„Sem pač radoveden, kako se je to vršilo! Pa

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. aprila.

Notranje dežele.

O *prestolonasledniku Rudolfu* objavlja francoski list „Gaulois“ članek iz peresa Jeana de Bounesona, v kojem čitamo med drugim: „Marsikateri predsednik republike, ki je bil še-le pred kratkim izvoljen, ne upa se iti na potovanje, ker se boji, da ga bo izsikal in zaničeval sprejemal narod. To je tem žalostnejše zanj, ako ga primerjamo s položajem mladega princa, dediča stare krone, kojega oče, to je Nj. Veličanstvo cesar avstrijski in apostolski kralj ogerski, je s posebnim dekretom prepovedal izjave udanosti povodom njegovega nadzorovalnega potovanja. To pa je imelo le posledico, da so se zadušeni hura-klici izlili v navdušene napitnice. Prestolonaslednik Rudolf je nenavadna in imenitna prikazen, vitez s celim ponosom iz preteklih časov in človek z vednostmi sedanjih dni. Oudovito se v njem združujeta notranja neodvisnost in zunanji formalizem. Pisatelj je, in to ni posel princev. Izdal je dve knjigi ter živi v družbi časnikiarjev in profesorjev. Ko bi ga kdo vprašal, zakaj živi v tej družbi, odgovoril bi mu, kakor Jožef II. nekemu prijatelju, ki mu je svetoval, naj občuje z enakorodnimi ljudmi: „Ko bi to hotel storiti, moral bi iti v rakev Habsburžanov.“

Avstrijski in ogerski finančni minister se posvetujeta, kako postopati zoper naznanila po časopisih o prepovedanih loterijah.

Ni še končan proračun za l. 1888, in že so se pričela *pripravljajoča dela za proračun pro 1889*. Pravosodno ministerstvo je s posebno naredbo ukazalo vsem avstrijskim nadsoediščem in državnim nadpravnicištvom, naj napravijo proračun o potrebščini in zakladi za pravosodno upravo in kaznilnice za leto 1889 ter jih predložé ministerstvu do konca maja.

Včeraj vršila se je *skupna ministerska konferenca* o predlogah bodočima delegacijama. Jutri pa bo ministerski svet pod predsedstvom cesarjevim. Določil se bo konečno dan, v koji se sni-deti delegaciji.

Konferenca *ogerskih škofov* je sklenila prositi gledé kongruie naučnega ministra, da v smislu dotičnega kraljevega ukaza kolikor mogoče hitro skliče sporazumno s primasom komisijo, ki naj bi takoj pričela svoja dela.

Državni pravdnik v Karansebesu zatožil je umirovljenega generala in bivšega državnega poslanca *Trojana Dodo* ščevanja k sovraštvu zoper narodnosti s pismom volilcem v Karansebesu in v tem navedenimi razlogi, zakaj se niti ne odpove svojemu mandatu, niti ga noče izvrševati. Kakor znano, bila je zaradi tega proglašena njegova izvolitev kot neveljavna.

Vnanje države.

Poročila, da so se pretrgale obravnave med *Vatikanom* in *Rusijo*, so popolnoma neutemljena. Res pa je, da se vrše zeló počasi in da še do danes ni znano, ali se bo sploh posrečilo doseči sporazumljenje. Rusija bo morala odjenjati v mnogih ozirih; kakor nujno si želí sv. Stol, da bi se zopet ustanovili stalni odnošaji uradnega značaja mej njim in petrograjskim dvorom, vendar pa za to plačo ne more sprejeti pretiranih ruskih pogojev. — Nalog *angleškega* vojvode Norfolkškega se je, kakor znano, popolnoma ponesrečil. Kakor pa zatrjujejo dobro poučeni rimski krogi, pričela se bodo zopet posvetovanja mej kurijo in angleško vlado; že v kratkem bo prišel v Rim vojvoda Norfolkski z novimi navodili svoje vlade.

Ruska komisija, ki se posvetuje o novi postavi gledé državljanske pravice, je sklenila, da iz-

prosim bolj na kratko povejte, ker sem počitka zeló potreben!“ odgovorim.

„Poglejte! Le še malo smodke imam, pa ko zadnji ostanek proč vržem, je že tudi povest končana.“

„Nekaj let je tega — spominjam se ne natanko, ker dogodeb enake vrste doživel sem preveč, da bi tudi zapomnil leto in dan — tedaj nekaj let je že minulo, odkar sem spremljal bogatega Angleža na potovanji. Imeli so v Londonu neki lovski klub, se vé le bogataši. Tam se je vsak lahko bahal, koliko divjačine je nastrelil doma ali kje v Indiji. Moj novi gospodar se ni mogel s takim kaj ponašati, vendar pri klubu je le bil, da se je potem lahko šopiril ali na vizitke si podaljšal naslov: član tega društva, odbornik onega kluba itd. Ker so pa drugi člani le preveč govorili, sklene oditi v tuje dežele na love, da se tudi on pozneje skaže kot vrednega uda lovškega kluba. Pozveduje za dobrega spremljevalca, in ker sem bil jaz v Londonu znan že tako kot najboljši strelec, povabi me, naj se pridružim njemu na potovanji. Rad sem ustregel njegovi želji, saj potovati je bilo daleč, in čim več človek vidi in skusi, tem bolje je.

(Dalje prih.)

gubi to svojo pravico tisti, ki biva zunaj svoje domovine 10 let.

Politika *srbskega* kralja Milana se giblje v skrajnih mejah, kar ravno ne dokazuje najboljših razmer v tej deželi. Gruicevo ministerstvo, ki se je rodilo v radikalni večini skupščine, prenehalo je biti in na njegovo mesto je poklical kralj moža, katerega narod najbolj sovraži, ki je bolj črten nego sam Garašanin. Ministerstvo je nastopno sestavljeno: Kristić predsedstvo in notranje zadeve, Mijatović zunanje zadeve, general Kosta Protić vojno, Jurij Pantelić pravosodje, Mihalj Bogičević javna dela, dr. Mladen Georgević pouk in bogočastje, začasno ob enem tudi trgovino, in Mito Rakić finance. Kaj se bo sedaj najprvo zgodilo, to človek lahko vé, ne da mu je treba imeti proroškega duha: novi ministerski predsednik bo razpustil skupščino, razpisal nove volitve, koje bo skušal izvršiti v svojem smislu. Ali se mu bo to posrečilo, treba je še-le počakati. Na vsak način pa se je bati velikih homatij povodom volitev. Kralj Milan je skoraj gotovo prezrl splošni nevarni položaj na Balkanu, da se ni ustrašil tako nevarnega eksperimenta, s kojim se je naravnost postavil v nasprotje s svojim narodom. Tudi za Avstrijo ni nič kaj prijetno, ako bi pretrgale narodove strasti zadnje vezi. Treba bo treznim očesom zreti v Srbijo, kajti povsem soditi utegne prav imeti „Novoje Vremja“, ki je trdilo, da je težišče balkanskega vprašanja iskati v Belgradu. — Vsi narodni krogi so pozdravili novo ministerstvo s tiho togoto. Liberalci in radikalci se oborožujejo k skupnemu napadu. Splošno mnenje je, da je Kristić veliko bolj na desni kakor Garašanin.

Bolgarska vlada je brzojavno pozvala svojega poslanika v Carjigradu, dr. Vulkovica, naj nemudoma naznani turški vladi, da smatra Bolgarija najnovejše turške carinske naredbe činom sovražne vlade. Dr. Vulković naj nujno zahteva, da se takoj odpravijo te naredbe. Ako bi Turčija ne hotela tega storiti, sklenila bo že bolgarska vlada vse potrebno, da obvaruje koristi svoje dežele.

Stališče *francoskega* vojnega ministra Freycineta nasproti oportuncem je postalo težavniše. Minister je namreč premestil v Pariz necega majorja Croissandeau-a, ki je znan kot Boulangerjev pristaš. „République Française“ zaradi tega preti: „Freycinet je to imenovanje podpisal z istim namenom, iz kojega še danes ni postavil svojega imena na izjavo pariških senatorjev in poslancev. Zelo pa se mož moti, ako misli, da bodeta republikanska večina in predsednik še dolgo trpela njegovo dvostranost; minister se mora odločiti, ali je za zelje ali za kozo.“ — Déroutlédejeva stranka lige patrijotov osnovala se je minoli teden kot posebno društvo, ki si je zapisalo na prapor boulangistiško notranjo politiko, češ, ojačiti se mora najprvo Francija na znotraj; še-le potem bo mogla liga patrijotov poprijeti se svojega prvotnega smotra — pridobitve Alzacije in Lorene. — Dne 27. t. m. obravnavala je zbornica o izdaji Ponama-obligacij. Finančni minister se je izjavil, da vlada ne prevzame nobene odgovornosti. Predlog je bil odklonjen, naj se predmet preloži za nekaj časa, da bo mogel med tem Lesseps dati potrebna pojasnila. Komisija je sklenila dostavek k predlogu, po kojem se družbi prepoveduje omenjati na obligacijah državno jamstvo. Konečno se je moral vendar ta predmet odložiti saj do prihodnje seje, ker ni bilo zadosti poslancev navzočih, da bi se bilo moglo vršiti glasovanje, ali naj se pride k specialni debati. 112 poslancev vložilo je resolucijo, da se zboljša najnarodno pravo. Francija in severna Amerika prevzameta naj vzajemno načelo izbranega sodišča, da se tako napravi vhod mej vse izobražene narode tej prekornosti in človekoljubni napravi.

Italijanska zbornica je sprejela dne 27. t. m. trgovinsko pogodbo s Španjko z 224 izmed 241 oddanih glasov po daljšem govoru ministerskega predsednika Crispija, v kojem je slavil italijansko-španjsko prijateljstvo. — Vsi italijanski vojaki, ki so določeni, da se povrnejo iz Afrike, pripeljali se bodo v domovino še tekom meseca maja. Kakor je bilo že koj začetkoma določeno, prevzel bo v Masavi vrhovno poveljništvo general Baldison; ostali generali ekspedicijske vojne, San Marzano, Gené, Saletta in Lasy, dobili so odločene že svoje službe v Italiji.

Turčija dela velike vojaške priprave ob srbski in bolgarski meji. Naročila je mnogo topniškega orožja pri Kruppu v Essenu, kamor je v tej zadevi odpotoval turškega topništva načelnik Zabiti paša, rodom Poljak. — „Daily News“ poizvedela je po svojem carigradskem poročevalcu, da je *Anglija* opozorila turško vlado, naj bolje izvršuje one točke berlinske pogodbe, ki govoré o varstvu Armencev. V Vanu in drugih krajih blizu meje zgrabile so oblastnije več Armencev ter jih vrgle v ječe očitanjem, da so nameravali vstajo. Nekaj mladih ljudi je bilo v Benghazi prognanih brez vsake sodnijske preiskave in skoraj gotovo tudi neopravičeno.

Turčija v enomer zahteva od *Grške*, naj odpokliče svojega konzula iz Monastira. Ako bo Turčija ostala pri svojem dosedanem neprijaznem postopanju zoper svojega južnega sosedu, opozoril bo ta velevalsti na položaj grških provincij v Turčiji, na koje se niso uporabljale določbe berlinske pogodbe.

Rumunska zbornica razpustila se bo meseca maja. — Z nova se poroča, da je s pomočjo velike vojaške sile zatrta vstaja. Toda že enkrat se je morala preklicati enaka vest, zaradi tega pa je treba

počakati potrdila. „Pester Lloyd“ pravi, da je preiskava, ki se vrši v Bukareštu zoper vstajnike, pokazala socijalistiške in nihilistiške sledove. Posebno se imenuje neki profesor, ki je bil zapleten v preiskavo že za časa napada na ruskega carja Aleksandra II. Ta mož je neki sostavil pozive, ki so se razdelili med kmete. Trdi se, da je bil ta profesor prijatelj Bratianov, koji se spravlja v dotiko tudi z onim člankom v listu „Unicei“, ki je pozivljial tudi sedmograške Rumunce, naj planejo na svoje ogerske graščake.

Izvirni dopisi.

Iz Rateč (na Gorenjskem) 29. aprila. Minolo je komaj nekaj dni, ko je silni požar ob hrvatsko-kranjski meji uničil več vasi, že Vam imam sporočiti enako žalostno vest z nasprotne meje koroško-kranjske o nesreči, ki je zadela vas Rateče, le hvala Bogu, da ne v toliki meri, kakor naše južnejše brate.

V soboto zjutraj ob treh nastal je ogenj v tako imenovani „gasi“ v neki kajži blizo cerkve sv. Tomaža. Je li ogenj nastal po nesreči, neprevidnosti, ali hudobiji, še ni znano. Dasi je bilo popolnoma mirno vreme, brez vetra, širil se je ogenj čudovito hitro. Hiše so namreč kar na kupu, krite vse z deskami, ljudje pa so bili še pri počitku.

Ko vrišč prebudi ljudi, bilo je že več hiš v ognji. Najbližnji so iz gorečih hiš odnesli komaj življenje. Na gašenje ni nobeden mislil, ker najpoprej so hiteli, da so oteli živino iz hlevov in kar se je dalo odnesti drugega blaga v naglici. Ko so prišli sosedje izpod Korena, Kranjske gore in Fužin z brizgalnicami na pomoč, bilo je že kakih 18 hiš v ognji. Gasili so pridno, a vendar se je ogenj širil vedno dalje. Še le, ko se je ob šestih pripeljala gasilna bramba iz Trbiža s posebnim vlakom, posrečilo se je združenim močem omejiti ogenj. Pogorelo je, kar sem Vam že brzojavno sporočil, štiriindvajsetim gospodarjem vse hišno in gospodarsko poslopje. Živino so večinoma oteli, zgorel pa je ves živež ljudem in živini, tudi obleke so le malo odnesli. Včeraj, ko sem bil na licu požara, pogrešali so jedno dete; ali se je našlo ali ne, mi še ni znano.

Ko bi bilo le količjak zahodnega vetra, vpepeljena bi bila vsa vas, ki šteje nad 100 števil. Revščina je velika. Izmed vseh 24 gospodarjev bil je samo eden zavarovan.

Z Dolenjskega, 28. aprila. (Poboj.) Kdo je temu kriv? Skoraj gotovo, da zopet žganje. Dne 20. aprila zvečer so se „pobalini“ sprijeli in z enim udarcem enega pobili. Dne 18. aprila je bil v Višnji Gori vojaški nabor, in pri tej priliki so se naborniki čez navado lasali. Med njimi je bil tudi dotični ranjki močno tepen, a je vendar še prišel peš domov. Dopisnik teh vrstic mu je drugi dan srečo voščil, da je prišel živ z nabora, rekši mu: poglej, ta in ta bodeta umrla, ki sta bila s teboj tepena; srečen si, da niso tudi tebe ubili; a kaj mu je ranjki odgovoril: nobene škode bi ne bilo, ko bi me bili ubili.

Pač nepremišljena beseda, ki se je uresničila še tisti večer; škoda ali ne?

Dne 22. t. m. je bil zdravniški preiskovan in pokopan. Kako razposajena je res naša mladina! Komaj dobri pastirji razgrajajo in popivajo že več dni pred naborom; blede lica, slaba telesa pričajo o škodljivih nasledkih žgane pijače. Ni čuda, da hira rod, in pešajo kmetije. Kmet sicer opravičeno tarna, da ga tarejo razna bremena, a deloma si je sam kriv nadloge in revščine. Stariši naj bi ostreje kaznovali svoje otroke ter jim dajali lepše vzglede. Poznam matere, ki že nežne otroke zalivajo s smrdljivko. Kaj pač zasluži taka mati? — Žganje je vsled nove postave sicer dražje, ali posledek je tudi ta, da je slabejše, prava palenka, ki škoduje najtrdnjšemu zdravju.

Dnevne novice.

(Koncert Wagnerjev) zaslužil bi bil od strani občinstva pač mnogobrojnejše udeležbe. Da ni bil včeraj res krasen dan, posebno vabeč na deželo, in da ni bilo že proti konci meseca, ne mogli bi izreči nikakor laskove sodbe ob okusu našega občinstva. Gosp. koncertant nam je znan iz prejšnjih čitalniških „besed“ kot vijolinist, ki zasluži v resnici

hvalo, kakoršno mu je tudi včeraj občinstvo dajalo v polni meri. Sviral je s fino intonacijo in z lahkoto težke, zapletene in posebno tehniško izobraženost tirjajoče skladbe. Zadnja točka — Wieniauski-jeva „Polonaise“ v A-duru nam ga je pokazala kot pristnega virtuozu. K vspehu koncerta so zdatno pripomogli tudi gg. pevci čitalniškega kvarteta, gospá Milka Gerbić-eva in g. vitez Ohm-Janušovsky, ki je koncertanta pazljivo in primerno spremljal na glasoviru. Da govorimo ob kratkem: bil je včerajšnji koncert poln najfinejšega užitka glasbenega — le škoda, da za tako malo udeležnikov.

(Zadnja seja trgovske in obrtne zbornice.) V svoji seji dne 27. t. m. ukrenila je zbornica, naj se pridrži razpravam o trgovinskem dogovoru s Švico za podstavo vseobčni carinski cenovnik. — Zbornica izrekla se je za to, da se napravi brzojavna postaja v Starem Trgu pri Ložu, da se napravi javna tehnična v Grosupljem, potem za to, da ni treba zahtevati obrtnega dopustila za prodajo takih tiskovin, katere so zgolj namenjene potrebam obrta in društvenega življenja. Zbornica je priporočila z majhno prenaradbo cenovnik za tehnico v Stobu in je ukrenila podpirati prošnjo praške zbornice osobito za prenaradbo § 6. nove zakonske predloge o žganjarskem davku pri visokem ministerstvu, potrdila je poročilo o pravilih treh obrtnih zadrug v sodnem okolišu krškem, treh zadrug v sodnem okolišu kostanjeviškem in toliko enakih zadrug v sodnem okolišu rateškem, zadruga edinosti na Vrhniki in pravil pomočniškega zbora zadruga rokodelskih obrtnikov v sodnem okolišu loškem; vzela je na znanje poročilo o dopolnitvenih volitvah ter si je izbrala predsednika in podpredsednika, kakor smo že v zadnji številki javili. — Natančno poročilo o seji priobčimo skoro.

(Svetovna razstava v Parizu 1889.) Kakor smo že javili dne 16. aprila t. l., osnovala se je v Parizu avstro-ogerska trgovska zbornica, katera je to naznanila trgovskim in obrtniškim zbornicam s posebnim dopisom. Iz tega dopisa posnamemo najvažnejše stvari. Kako utrditi in razširiti mejnarodne trgovske odnošaje naše domovine, bila je vselej prva skrb naše visoke vlade, katera je v to vselej pripomagala ter avstro-ogerskim oblastvom vedno navodila dajala v tem zmislu. Položaj naše uvozne in izvozne trgovine postal je od leta 1879., ko je carinska in tarifna politika malone vseh narodov protekcionistična, toli težaven, da se je pokazala nujna potreba, preustrojiti našo trgovino z inozemstvom, in da je najboljšo sredstvo v to, ako se trgovci sami potrudijo poganjati se za svoje skupne koristi. Visoka c. in kr. vlada trudi se torej, osnovati avstro-ogerske trgovske zbornice v najvažnejših trgovskih središčih inozemstva. Mnogo v Parizu stanujočih avstro-ogerskih trgovcev in obrtnikov izjavilo je, da pristopijo k zbornici, ter so z radovoljnimi doneski zagotovili zbornici obstoj za nekaj let. Pravila so potrjena in volitve v odbor izvršene, tako da je zbornica že pričela delovati. Vesoljnega uvoza Francoske, v vrednosti 4200 milijonov frankov, vdeležuje se naša domovina le s 108 milijoni, in od kakih 3300 milijonov blaga, katero se izvaž, gre v Avstro-Ogersko samo v vrednosti kakih 17 milijonov frankov. Vsekakor smemo trditi, da te številke nikakor niso tolike, kolikerkšno je proizvodnje naše domovine, in da je radi tega mogoče pridobiti mu več prostora na francoskem trgu. Da se temu prokrči pot in da osobito avstro-ogerskim proizvodom odpremo tržišča, bodemo se posebno trudili. Najdalje bodemo delovali, da razširimo mejnarodna občila, da zboljšamo tarifstvo, poštni promet, skladišča, posojevalne odnošaje, da proučimo in ako mogoče vplivamo na brambo znamek in vzorkov, na pravosodje in francosko zakonodavstvo ob obdačevanju, in mi bodemo mogli sosvetovati naši visoki vladi, kedar bode ukrepala s Francosko trgovske, plovstvene in poštne pogodbe (dogovore). Trgovskim zbornicam in vsem trgovcem naše domovine hočemo biti v tem na roko ter izrekamo nadejo, da se bodo medsebojni odnošaji vedno bolj razširjali ter da bodo vživili trgovstvo Avstro-Ogerske s Francosko.

(Umrl) je dne 28. aprila popoldne v Kranji v 21. letu svoje dōbe po dolgi bolezni bogoslovec g. Lovro Šumi. Pogreb je bil danes. Naj v miru počiva!

(Nadvojvodinja Elizabeta), hčerká cesarjeviča Rudolfa, dobila bo te dni tovarišico, dve leti starejšo hčerkó nekega belgijskega plemenitaša, katero bo belgijska kraljica s saboj pripeljala na Dunaj. Mlada Belgijanka ostala bo potem na cesarskem dvoru v

cesarjevičevj družini in se bo z nadvojvodinjo izgojevala.

(Sekundarij tukajšnje bolnice), dr. L. Mager je imenovan zdravnikom v Ključu v Bosni.

(Novi kolki.) Javili smo že, da se stari kolki morejo rabiti le do konca aprila t. l., a zamenjati morejo se z novimi do konca junija t. l. Pomniti pa je, da je pobotnica ddo februarja 1888, če tudi morda še-le meseca majnika podpisana, kolekovati s starimi kolki. Le pobotnice ddo marcija ali aprila morejo se kolekovati s starimi ali novimi kolki. (Odlok finančnega ministerstva z dné 6. jan. 1888. D. Z. IV. 5.)

Telegrami.

Dunaj, 30. aprila. Zbornica poslancev: Nabergoj je interpeloval, zakaj vlada ni odgovorila na pritožbo društva „Edinost“ gledé slovenskih ljudskih šol v Trstu. Minister Gautsch je odgovoril na interpelacijo Vošnjakovo, da ministerstvo ni odposlalo štajerskemu deželnemu šolskemu svetu nobenega ukaza, da se opusté paralelni razredi na celjski gimnaziji, kjer je bil lanskó in letošnje leto le po eden paralelni razred k I. razredu, in da gledé paralelnih razredov v Celji sploh ni bila izdana nobena naredba.

Dunaj, 28. aprila.*). Zbornica poslancev: Pražak je odgovoril na interpelacijo poslanca Zuckra gledé izdelovanja razsodbe v kazenskih zadevah pri najvišjem sodnem dvoru. Minister tolmači ravno takó, kakor najvišji sodni dvor, točko 27. statuta, po kateri se morajo v civilnih in kazenskih stvareh izdajati razsodbe v obravnavnem jeziku prve stopinje in v nemščini. Minister je leta 1884 sporazumno z najvišjim sodnim dvorom ukazal, da se mora ta naprava uporabljati pri onih civilnih pravnih, ki so se češki obravnavale v prvi stopinji, sedaj pa je izdal naredbo, da se začneš z dnem 1. maja razširi ta določba tudi na kazenske pravde iz Galicije, Češke in Moravske. — Novela k orožni postavi se je potrdila v tretjem čitanju.

Berolin, 30. aprila. Cesar je imel mirno noč, skoraj brez mrzlice, sploh je zdravje nepremenjeno.

Monakovo, 30. aprila. Avstrijska cesarica je z nadvojvodinjo Valerijo zjutraj odpotovala.

Bordeaux, 30. aprila. Včeraj je govoril Carnot, da je taka politika porok notranjega miru, ki váruje spoštovanje postav.

*) Za sobotni list prepozno došlo.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

veljá za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan 12 gl.
pol leta 6 „
četrt leta 3 „
jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa veljá:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
pol leta 8 „ — „
četrt leta 4 „ — „
jeden mesec 1 „ 40 „

Vredništvo in opravništvo „Slovenca“.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
28.	7. u. zjut.	733-4	6-8	brezv.	d. oblačno	0 00
	2. u. pop.	732-1	17-4	sl. jzap.	del. jasno	
	9. u. zveč.	736-7	11-0	„	„	
29.	7. u. zjut.	740-8	11-6	brezv.	jasno	0 00
	2. u. pop.	738-5	17-6	sl. vzh.	del. jasno	
	9. u. zveč.	737-8	12-2	sl. jvzh.	oblačno	

V soboto deloma jasno. V nedeljo krasno jutro, popoldne in zvečer deloma oblačno. Srednja temperatura obeh dnij 11-7° in 13-8°C, za 0-8° in 3-8° nad normalom.

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

30. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 20 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	80 „ 60 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 95 „
Akcije avstr.-ogerske banke	871 „ — „
Kreditne akcije	279 „ 80 „
London	126 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 02 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	62 „ 17 1/2 „

Tržne cene

dné 28. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 55	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	4 22	Jajce, jedno „	— 2
Oves, „	3 09	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, „	4 55	Telečje „	— 48
Koruz, „	5 62	Svinjsko „	— 56
Krompir, „	2 67	Koštrunovo „	— 36
Leca, „	12 —	Pišanec „	— 40
Grah, „	13 —	Golob „	— 18
Fižol, „	11 —	Seno, 100 kgr. „	2 50
Maslo, kgr.	1 —	Slama, „	2 32
Mast, „	70 —	Drva trda, 4 mtr.	7 —
Špeh svež, „	56 —	„ mehka, „	4 10

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočila za prekupe so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

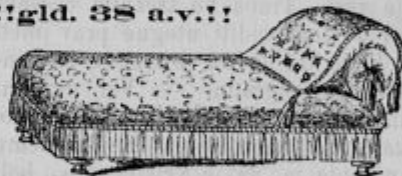
za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastonj in franko.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapcirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapcirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ☛

Radgonska kislá voda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

☛ Najčistejši alkalični kislec. ☛

Lastnina J. DELLER-JA v Radgoni.

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena je edino le agenturni in komisijski trgovini

J. Liningerja

Rimska cesta št. 9 v Ljubljani

kjer se sprejemajo vsa naročila.

Enotna cena je ako se kupi 100 bokalskih steklenic v zabojih po 25 steklenic 16 gl. in 100 steklenic po pol bokala v zabojih po 50 steklenic 11 gl. franko zaboj v Ljubljani. Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se dopošlje, ako kdo želi, kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec

je oglene kisline in ogleno-kislega natrona najbolj bogata mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je vsled svojih izvanredno dijetelnih in zdravilskih lastnosti najizvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je Štefanije studenec jako prijetna, hladilna in poživljajoča pijača in se posebno zaradi tega priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno, ljubko in sladko-okusno pijačo. To se izvrši po posebni ugodni sestavi vode Štefanije studenca, po kateri se vinska kislina nevtralizira, to je uniči. S sladkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmešana je voda Štefanije studenca prav šampanjecu podobna. Vsled velike množine proste oglene kisline in dvojno oglenih kisljih soli, posebno pa dvojno ogleno-kislega natrona je Štefanije studenec najboljše namizna pijača, katere se z vso pravico uvrščuje mej najboljše kislece cele Evrope.

Štefanijski studenec

ima kot zdravilo najboljši vseh pri katarjih želodeca in črev, pri pomanjkanju teka, pri težkočah prebavljanja, pri zaprtji vode vsled prehlajenja, pri žilnih atekljah.

☛ Dobi se ŠTEFANIJSKI STUDENEC v znanih specerijskih prodajalnicah v Ljubljani in na deželi. ☛ (5)

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.